

ligger til Behandling, end tillade mig at henlede den høitagtede Sndervigsministers Opmærksomhed derpaa, med den Bøn til den høitagtede Sndervigsminister, snarest muligt at fremkomme med et Forslag her i Thinget til en fuldstændig Redningsstations Oprettelse derved, idet jeg da haaber, at de Kjendsgjerninger, som allerede ligge for, vil bevæge det høitærede Thing til at gaae ind paa et saadant Forslag, da det vist i høieste Maaade maa anerkjendes for en paatrængende og magtpaaliggende Nødvendighed at fremme og fuldbyrde den af mig nævnte Station snarest muligt.

Trampe: Det er ogsaa med Hensyn til Redningsvæsenet, at jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle enkelte Ytringer. Det vil være tydeligt, at det, for at Redningsforsøg kunne lykkes, er en af de væsentligste Betingelser, at Mandstabet har fuld Tillid til den Vaad; det skal bruge, og det maa derfor vistnok anerkjendes for at være fuldkommen rigtigt, at man stadigt søger at faae bedre konstruerede Vaade. De, vi for Tiden have, ere ikke alle eens konstruerede, men vist er det, at der ikke er ret Tillid hos Mandstabet til dem, og dette ligger efter min Erfaring ikke blot i den Omstændighed, at de ikke ere fuldstændig godt konstruerede, men væsentlig og maaskee mere deri, at Mandstabet ikke er tilstrækkelig vant til at bruge dem. Det er ikke nok, at Folkene komme ud med Vaadene til de enkelte Øvelsestog, der foretages. Efter et saadant Togt lægges Vaaden i Almindelighed op, den betragtes som en kostbar Ting, hvad den ogsaa er, men til denne Kostbarhed maa der ikke tages Hensyn. Det er ikke nok, at den staaer under Tag og conserveres overmaade godt til dens næste Brug, men det Vigtigste er, at Mandstabet, om jeg saa maa sige, bliver komplet hjemme i den, saaledes at det ganske nøiagtigt kjenner enhver af dens Egenstaber; selv om der er Mangler i Constructionen, vil Mandstabet i Reglen vide at overvinde dem, naar det tilstrækkeligt kjenner Vaaden og dens gode Egenstaber, ved hvilke hine kunne afhjælpes. Det er derfor vistnok nødvendigt, at man ikke altfor meget søger at conservere de Vaade, man har; for ikke at faae Udgifter til nye

Vaade, thi de ere der jo dog for at opnaae Hensigten, og denne er at frelse Mennesker. I Forbindelse hermed skal jeg meget anbefale til den høitærede Minister et Forslag, som i sin Tid blev indgivet af en af de dygtigste ved Redningsvæsenet ansatte Mænd, Fuldmægtig Andersen i Lemvig; om at forhjælpe Fisterne til Understøttelse til at anvende saadanne Midler ved deres Fisserbaade, de Vaade, de bestandig bruge, og som de egentlig have meest Tillid til, til at faae dem saaledes indrette, at de stadig kunne benyttes, ogsaa specielt til Redningsforsøg. Forslaget gaaer fornemmelig ud paa at indrette disse Vaade saaledes, at Luftkasserne sættes under Tosterne, hvorved Kæntring vil hindres. De Feil nemlig, som i Almindelighed klæbe ved Redningsbaadene, ligge væsentlig ikke alene i selve Constructionen, men ogsaa deri, at Luftkasserne ere anbragte for dybt nebe, hvoraf følger, at Vaaden, naar den kæntrer, er vanskeligere at bringe paa ret Kjølg igen. Af hvad der staaer i Beretningerne, vil det vistnok let sees, at det egentlig er Ukyndighed i Benyttelsen af Vaadene, der tidt hindrer Mandstabet fra at gaae ud, hvor det vilde kunne gjøre det, naar det havde fuld Tillid til dem, og det er ogsaa denne Ukyndighed, som har foranlediget Ulykken ved Færø. Mandstabet kan kun faae Tillid til Vaaden ved nøiagtigt at lære den at kende; men det kan kun skee ved, at det stadigt øver sig, og derfor maa Redningsbaaden overlades til Mandstabets stadige Brug. Det maa have Lov til at gaae ud med den, til at bruge den til Fisteri hver Dag, om det skal være; kun derved lærer det at kende den, kun derved faae det Tillid til den, og kun derved kan man vente, at de Forsøg, som desværre flere Gange ere mislykkede, i Fremtiden ville lykkes. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig saavel at anbefale at bevilge den Sum, der er foreslaaet til Anskaffelsen af en ny Redningsbaad, som at henstille til den ærede Minister at fremhjælpe det Forslag, der i sin Tid er blevet indgivet.

Alberg: Af det ærede Finantsudvalgs Betænkning Nr. 28 angaaende Sandflugtens Dæmpning fremgaaer det, at Udvalget i ikke ubetydelig Grad har bestæftiget sig med dette